

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010095
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8518010095.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, senát: predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a prísediaci sudcovia Mária Valigurská a Mgr. Ján Hric, na hlavnom pojednávaní dňa 25. júna 2018 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému P. O. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný P. O., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom L. XX, okres A. E., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

- v presne nezistenom čase, najneskôr do 3.9.2017, na presne nezistenom mieste, si od neznámej osoby presne nezisteným spôsobom zadovážil a následne prechovával v byte v bytovom dome súp. č. XXX, vchod č. XXX/B, byt č. K., v obci C., okres Stará Ľubovňa, jeden kus zatavenej injekčnej striekačky s modrým uzáverom s bielo-žltou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,38 gramu (t.j. 380 mg) s priemerným 79,1 % obsahom metamfetamínu, ktorý je v zmysle prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej 7,51 obvykle jednorazových dávok na použitie,

- zároveň v presne nezistenom čase, najneskôr do 3.9.2017, na presne nezistenom mieste, si od neznámej osoby presne nezisteným spôsobom zadovážil a následne prechovával, s ohľadom na všetky okolnosti v byte v bytovom dome súp. č. XXX, vchod č. XXX/B, byt č. K., v obci C., okres Stará Ľubovňa, a dňa 3.9.2017 v čase asi o 11:30 hod. pred vchodom do bytového domu súp. č. XXX v obci C., okres Stará Ľubovňa, dal V. W. za to, že mu tento sprostredkoval prácu v Rakúsku, v priehľadnom plastovom obale bielo-žltú kryštalickú látku o hmotnosti 0,19 gramu (t.j. 190 mg) s priemerným 78,4 % obsahom metamfetamínu, ktorý je v zmysle prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej 3,72 obvykle jednorazových dávok na použitie a v červenom plastovom obale s nápisom „Damla“ bielo-žltú kryštalickú látku o hmotnosti 0,09 gramu (t.j. 90 mg) s priemerným 79,4 % obsahom metamfetamínu, ktorý je v zmysle prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej 1,78 obvykle jednorazových dávok na použitie,

t e d a

neoprávnene zadovážil psychotropnú látku a neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a pri neprihliadaní na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 7 /sedem/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 289 ods. 1 Trestného poriadku, súd obžalovanému ochranné psychiatrické protitoxikomanické liečenie neukladá a návrh prokurátora na jeho uloženie zamieťa.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ, OKP Stará Ľubovňa ČVS: ORP-37/VYS-SL-2017 zo dňa 22.2.2017 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie pre zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že „doposiaľ nestotožnený páchatel' od bližšie nezistenej doby až doposiaľ si viackrát nezisteným spôsobom zadovážil presne nezistené množstvo drogy (pervitínu), ktorú uschoval, prechovával a následne predával rôznym odberateľom ako drogu (pervitín) a to v mieste bydliska, ako aj na rôznych vopred dohodnutých miestach v okrese Stará Ľubovňa“.

Uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Odboru kriminálnej polície Prešov sp. zn. KRP-72/1-VYS-PO-2017 zo dňa 4.9.2017 o 16:30 hod., v spojení s uznesením o oprave sp. zn. KRP-72/1-VYS-PO-2017 zo dňa 26.9.2017 a v spojení s uznesením o oprave sp. zn. KRP-72/1-VYS-PO-2017 zo dňa 5.10.2017 bolo P. O. vznesené obvinenie v tejto trestnej veci pre obzvlášť závažný zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého trestného činu sa mal obvinený dopustiť tak, že:

„v presne nezistenom čase, najneskôr do 3.9.2017, na presne nezistenom mieste si od neznámej osoby zadovážoval doposiaľ nezistené množstvo metamfetamínu, ktorý zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktoré prechovával v mieste svojho trvalého bydliska pričom

- dňa 3.9.2017 v čase okolo 11:30 hod. pred vchodom do bytového domu č. XXX v obci C., okr. Stará Ľubovňa, predal V. W. dve skladačky v prievitnom igelitovom sáčku s pervitínom o nezistenej hmotnosti a nezistenej látky za 150,- eur,

- dňa 3.9.2017 v čase po 12:30 hod. počas jazdy osobným motorovým vozidlom VW Golf EČ:KE 246HD po ceste z Novej Ľubovne do obce Kolačkov, okr. Stará Ľubovňa, dal E. C. ako odplatu za to, že ho E. C. odviezol z Novej Ľubovne do Kolačkova, okr. Stará Ľubovňa, biely prášok, ktorý mu nasypal do plastového celofánového obalu od cigariet, kde podľa predbežného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice vykonaným skúmaním bolo zistené, že v prípade predloženého materiálu z uvedeného plastového obalu sa jednalo o metamfetamín o celkovej hmotnosti 0,06g (60 mg), v ktorom bol stanovený priemerný 79,8% obsah metamfetamínu, pričom z predloženého množstva bolo možné pripraviť 1 až 5 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom metamfetamín je zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- dňa 3.9.2017 v čase okolo 13:30 hod. pred kostolom v obci Kolačkov, okr. Stará Ľubovňa, predal za sumu 50,- eur B. C. 1 skladačku pervitínu, kde podľa predbežného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice vykonaným skúmaním bolo zistené, že v prípade

predloženého materiálu z uvedenej skladačky sa jednalo o metamfetamín o celkovej hmotnosti 0,09g (90 mg), v ktorom bol stanovený priemerný 78,8% obsah metamfetamínu, pričom z predloženého množstva bolo možné pripraviť 2 až 7 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom metamfetamín je zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- dňa 3.9.2017 v čase okolo 14:00 hod. pred vchodom do bytového domu v obci C. s popisným číslom XXX, okr. Stará Ľubovňa, predal za sumu 60,- eur O. P. 1 skladačku pervitínu, kde podľa predbežného vyjadrenia Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice vykonaným skúmaním bolo zistené, že v prípade predloženého materiálu z uvedenej skladačky sa jednalo o metamfetamín o celkovej hmotnosti 0,13g (130 mg), v ktorom bol stanovený priemerný obsah 78,9% obsah metamfetamínu, pričom z predloženého množstva bolo možné pripraviť 3 až 10 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom metamfetamín je zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- dňa 3.9.2017 v čase o 17:10 hod. vydal jeden kus zatavenej injekčnej striekačky s modrým uzáverom o neznámej hmotnosti s neznámou bielo-žltou kryštalickou látkou nezisteného množstva, ktorú prechovával v byte v obytnom dome s č. 218 v obci Kolačkov, okr. Stará Ľubovňa, pričom tohto činu sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 7T 9/11 zo dňa 7.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2011 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona a zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ a prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods.1 Trestného zákona“.

Pri výsluchu dňa 2.2.2018 bol P. O., ako obvinený, upozornený vyšetrovateľom podľa § 206 ods. 6 Tr. por., že skutok, pre ktorý bolo 4.9.2017 vznesené obvinenie, sa bude posudzovať ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona (str. 5 zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 2.2.2018).

Dňa 4.4.2018 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa súdu obžalobu na P. O. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný v zmysle podanej obžaloby dopustiť tak, že :

„v presne nezistenom čase, najneskôr do 03.09.2017, na presne nezistenom mieste si od neznámej osoby zadovážil a následne prechovával v byte v bytovom dome č. 218 v obci Kolačkov, okr. Stará Ľubovňa jeden kus zatavenej injekčnej striekačky s modrým uzáverom s bielo-žltou kryštalickou látkou o hmotnosti látky 0,38 gramov s 79,1 % obsahom metamfetamínu, ktorý v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, kde z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť 8 až 30 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom dňa 03.09.2017 v čase okolo 11:30 hod. pred vchodom do bytového domu č. XXX v obci C. okr. Stará Ľubovňa zadovážil V. W. za odmenu za to, že mu V. W. sprostredkoval prácu v Rakúsku metamfetamín, ktorý v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom tento mu zadovážil v plastovom vrecúšku s hmotnosťou látky 0,19 gramov s priemerným obsahom 74,4 % metamfetamínu, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť 4 až 15 bežných jednotlivých dávok drogy a plastovom vrecúšku s hmotnosťou látky 0,09 gramov s priemerným obsahom 79,4 % metamfetamínu, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť 2 až 7 bežných jednorázových dávok na použitie schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta)“.

Pri prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní prokurátorka súčasne opravila časť obžaloby v znení „s priemerným obsahom 74,4 % metamfetamínu“ na „s priemerným obsahom 78,4 % metamfetamínu“.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, ako je podrobne poznamenané v jednotlivých zápisniciach o hlavnom pojednávaní, čítaním zápisníc o výpovediach obžalovaného učinенých v dovtedajšom priebehu konania (vzhľadom na využitie jeho práva odoprieť vypovedať na hlavnom pojednávaní); čítaním zápisníc o výpovediach svedkov V. Z., L. V., D. V., O. P., R. U. a A. B., výsluchom: svedkov P. J., D. W., mjr. B.. R. M., npor. T.. M. C., npor. V. C., npor. M. C., npor. M. B., M.. L. A.,

znalcov mjr. P. P. R., O. A. A., O., M. K. Y.; čítaním znaleckých posudkov, čítaním listinných dôkazov (a to i z pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7T/9/2011 a 7Pr/41/2015; spis OS Prešov sp. zn. 5PP/48/2015 nebol napriek žiadosti tunajšieho súdu predložený), vykonaním obrazovo-zvukových záznamov na technickom zariadení; oboznámením (prečítaním) prepisov zvukových záznamov, záznamov telekomunikačnej prevádzky obsiahnutých v spise.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2018 súd (vychádzajúc zo samotného vymedzenia skutku kladeného obžalovanému za vinu, ako bolo uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby) odmietol vykonanie dokazovania:

- navrhovaného v obžalobe, a to čítaním svedeckých výpovedí O. P., B. C., E. C. - osobitne z dôvodu, že žiaden z uvedených svedkov v celom konaní nevypovedal ku samotnému skutku tak, ako bol v konečnom dôsledku vymedzený v obžalobe a navyše skutočnosti, ku ktorým vypovedali menovaní pred vznesením obvinenia neboli vôbec obsahom samotného skutku ako bol nakoniec uvedený v obžalobe a kladený obžalovanému za vinu po skončení vyšetrovania; čo sa týka výpovedí menovaných učiných po vznesení obvinenia obžalovanému, tak každý z nich odoprel vypovedať (tu z totožných dôvodov súd odmietol vykonanie dokazovania čítaním dotknutých zápisníc o „výpovediach“ uvedených svedkov i čo sa týka príslušného návrhu podaného obžalovaným prostredníctvom jeho obhajcu v podaní doručenom súdu v origináli dňa 18.4.2018), konkrétny dôvod a teda prípadná neoprávnenosť následného odopretia výpovede u nikoho z nich nie je zaznamenaná v daných zápisniciach, a teda postráda akýkoľvek zmysel a dôvodnosť čítanie ich výpovedí učiných pred vznesením obvinenia, a to osobitne v danom prípade i s ohľadom na to, že je zrejmé, že žiadna z nich sa nijako netýka skutku tak, ako bol v konečnom dôsledku vymedzený (čo do spôsobu spáchania, rozsahu, následku atď.) v podanej obžalobe a kladený obžalovanému v tejto veci za vinu aj po skončení vyšetrovania, teda v konaní pred súdom;
- navrhovaného v obžalobe, a to čítaním svedeckej výpovede B. C. - tento vypovedal iba v prípravnom konaní, neboli splnené žiadne podmienky na prosté čítanie danej zápisnice na hlavnom pojednávaní (potrebu samotného výsluchu uvedeného svedka súd ani ostatným vykonaným dokazovaním nezistil, teda aby k jeho výsluchu pristúpil sám v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por.), osobitne išlo by o nedôvodné dokazovanie vzhľadom na to, že jeho výpoveď ani v prípravnom konaní sa nijako netýkala skutku ako bol konkrétne vymedzený v obžalobe;
- navrhovaného v obžalobe, a to čítaním odborného vyjadrenia MV SR, Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protidrogovej jednotky zo dňa 5.12.2017, ako aj navrhovaného obhajobou v podaní doručenom súdu v písomnom origináli 18.4.2018, a to výsluch svedka mjr. B. I., a to z toho dôvodu, že nepovažoval súd uvedené dokazovanie už vzhľadom na popis skutku v obžalobe, obsah vyššie uvedenej listiny a kvalifikáciu skutku za dôvodné (obžalovanému nebolo kladené za vinu spáchanie trestného činu napr. podľa § 172 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. kde by prípadne hodnota zaistenej psychotropnej látky mala pre dané posúdenie relevantnosť);
- navrhovaného v obžalobe, a to čítaním uznesenia MV SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby zo 6.3.2018, pretože uvedené je v zásade irelevantné pre posúdenie zákonnosti postupu OČTK, iných príslušníkov PZ a zákonnosti jednotlivých úkonov v trestnom konaní, nakoľko uvedený záver musí vyvodit' v príslušných ohľadoch iba súd na základe celého dokazovania;
- navrhovaného v obžalobe, a to čítaním zápisníc o vydaní veci a ich odpisov, týkajúcich sa osôb T. C., J. C. a P. P. - v samotnom skutku kladenému obžalobou obžalovanému za vinu žiadna z uvedených vecí nebola spomínaná v súvislosti s jej neoprávneným zadovážením či prechovávaním obžalovaným;
- z už vyššie uvedených dôvodov i dokazovania navrhovaného v podaní obžalovaného doručenom súdu v písomnom origináli 18.4.2018, a to čítaním rozhodnutí o zaistení osôb P. P., T. C. a J. C.;
- navrhovaného v podaní obžalovaného doručenom súdu v písomnom origináli 18.4.2018 (konkrétne v jeho bode 12.), a to čo sa týka tam navrhovaných výsluchov ako svedkov na rámec výsluchov por. T. M. C., npor. M. B. a npor. M. C. (ostatní tam uvedení príslušníci PZ totiž vykonávali úkony vo vzťahu k osobám, pričom výsledky dotknutých úkonov sa nepremietli do samotnej podanej obžaloby čo do skutku kladeného obžalovanému za vinu);
- návrh na výsluch znalca P. L. I., vzala obhajoba na hlavnom pojednávaní späť, dôvody na jeho výsluch, osobitne postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por., neboli zistené ani zo strany súdu.

Súd tiež nevykonával, okrem vykonaných dôkazov ako je uvedené v jednotlivých zápisniciach z hlavného pojednávania, ďalšie navrhované dokazovanie v zmysle podanej obžaloby, resp. nie v obžalobe navrhovaným spôsobom (napr. znalecké doložky sú súčasťou príslušných znaleckých posudkov - teda nie je dôvod na ich osobitné čítanie - podľa obžaloby „oobznámenie sa s nimi“, nemožno čítať zápisnicu

o konfrontácii podľa § 269 Tr. por., nakoľko ide o súčasný výsluch dvoch osôb, takže v prípade potreby jej čítania možno postupovať iba podľa iných príslušných ustanovení Tr. por., a pod.).

Vyhodnotením vykonaných dôkazov (a skutočností nimi zistených) jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok, ktorý bol obžalobou obžalovanému kladený za vinu, sa stal, stotožnil sa súd s jeho právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, mal preukázané, že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný a naplnil týmto svojim konaním všetky základné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Súd mal preukázané úmyselné konanie obžalovaného vo vzťahu k spáchaniu daného trestného činu, a to jeho konanie zodpovedajúce úprave v ustanoveniach § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., ktorým konaním obžalovaný porušil zákonom chránený záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok a s tým spojený záujem štátu a spoločnosti na zákonom regulovanom prechovávaní a nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami iba za spoločensky akceptovanými účelmi v záujme prevencie a ochrany fyzických osôb pred ich zneužívaním a s tým spojenými možnými negatívnymi následkami užívania omamných látok. Súd podľa výsledkov dokazovania ustálil priebeh skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku v jeho výrokovej časti (osobitne poukazu i na prechovávanie, vo vzťahu k vine kladenej v súvislosti s prechovávaním psychotropnej látky, toho množstva psychotropnej látky, ktoré dal 3.9.2018 obžalovaný D. W., čím mu ju takto zabezpečil, ktoré nepochybne predtým tiež prechovával, i keď v obžalobe to nebolo zreteľne uvedené, čo by inak mohlo zvädzať k myšlienkam o prechovávaní len tej časti danej látky, ktorú sám obžalovaný v konaní vydal a následne by v danom prípade uvedené mohlo vyvolávať špekulácie o potrebe prípadnej kvalifikácie skutku v časti napr. iba podľa § 171 Tr. zák.), pričom nedošlo k tomu, aby bola porušená jednota a totožnosť skutku, nakoľko po všetkých stránkach i napriek úprave skutkovej vety oproti podanej obžalobe zostalo zachované tak samotné konanie obžalovaného, ako aj jeho následok.

Potrebné je najprv zdôrazniť, že k samotnému preukázaniu viny nijako neprispeli, ale súčasne však ani preukázaniu nevinu obžalovaného, a ani nemali žiaden čo i len nepatrne relevantný význam pre učinenie niektorého z uvedených záverov v spojení so skutočnosťami zistenými vykonaním iných dôkazov, výsledky dokazovania čítaním zápisníc o výpovediach svedkov V. Z., L. V., D. V., O. P., R. U. a A. B., ako ani výsledky dokazovania oboznámením (prečítaním) prepisov zvukových záznamov, záznamov telekomunikačnej prevádzky obsiahnutých v spise, kde osobitne k týmto treba uviesť, že nič konkrétne o omamných či psychotropných látkach z nich v otázke viny nemožno vyvodit' (i keď v jednotlivých štádiách konania pred vznesením obvinenia samotným OČTK mohli udávať nejaké indicie k dôvodnosti podozrenia voči obžalovanému), že by niektoré časti tam zaznamenananej komunikácie obžalovaného s inými osobami zodpovedali napr. nejakému vyšetrovaniu v obdobných veciach či operatívnou činnosťou orgánov PZ ustálenému a zistenému slangu týkajúceho sa samotných omamných a psychotropných látok, ich zadovážovania, spôsobu prevzatia, množstva a pod. totiž súdu náležite preukázané nebolo; taktiež nebolo v súvislosti s predložením uvedených prepisov pripojené a navyše z pohľadu súdu je absolútne neprípustné aby jednotlivé prepisy boli, tak ako vo viacerých prípadoch v tejto veci robené štýlom „voľný preklad z rómskeho jazyka“ - nie je podľa súdu prípustné, aby pokiaľ rozhodná zaznamenaná komunikácia prebiehala v inom ako slovenskom jazyku (snáď s výnimkou jazyka českého) policajné orgány nezabezpečili riadny preklad danej komunikácie osobou s príslušnými odbornými znalosťami.

K námietkam obhajoby vo vzťahu k obsahu príkazu sudcu pre prípravné konanie OS Prešov, na základe ktorého došlo k použitiu informačno - technických prostriedkov v tejto veci súd, vzhľadom na vyššie uvedené už len pre úplnosť, uvádza, že daný príkaz bol preukázateľne vydaný príslušným orgánom a na základe návrhu prokurátora, súd nie je oprávnený v tejto veci preskúmať oprávnenosť jeho vydania, a to vzhľadom na to, že ide o právoplatné rozhodnutie príslušného sudcu pre prípravné konanie, ktorým je súd v tejto veci viazaný, pričom z celého spisového materiálu nijako nevyplýva, že by príslušný príkaz bol na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR vyhlásený za nezákonný, prípadne že by sa obžalovaný domáhal pred Ústavným súdom SR vydania príslušného rozhodnutia v tomto smere.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať a preto súd čítal zápisnice o jeho skorších výpovediach, a to i zápisnice o tých výpovediach, ktoré obžalovaný učinil v prípravnom konaní v súvislosti s rozhodovaniami o jeho väzbe, nakoľko nešlo v tomto smere o žiadne výpovede v nejakom inom konaní, dané výpovede, i keď pred súdom, ale boli robené stále v tejto veci - preto súd námietky prezentované obhajcom obžalovaného o neprípustnosti čítania uvedených zápisníc v rámci dokazovania vyhodnotil

ako nedôvodné. Dňa 4.9.2017 a dňa 7.9.2017 (výsluch pred rozhodnutím o vzatí do väzby) obžalovaný odoprel vypovedať. Dňa 3.1.2018 (výsluch pred rozhodnutím o väzbe) obžalovaný odoprel vypovedať k skutku, uviedol, okrem iného, len, že má kde bývať, má mu kde chodiť pošta, že býva v C. XXX, je to bytovka, býval by tam u mamy, pričom súčasne uviedol, že tam býval aj pred vzatím do väzby, mama sa volá Z. O., nar. X.XX.XXXX, že teraz tam býva už len mama a pred vzatím do väzby tam okrem neho s mamou nikto nebyval, že jeho priateľka býva v L., je to V. V.. Dňa 2.2.2018 uvádzal, že polícia zastrážovala jeho, jeho družku a mamu a zo strachu vypovedať nechcel, poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu, uviedol, že svedok W. klame, pretože on mu nikdy nedal žiadnu omamnú a psychotropnú látku, poukazoval na to, že už pri zadržaní trval aby bol prítomný jeho obhajca, policajti podľa neho uviedli, že žiadneho nedostane, tlačili na neho aby vydal nejaké drogy, ktoré ani nemal pri sebe, a ak nepovie kde sú, že zadržia jeho mamu a tehotnú priateľku D. V., zľakol sa a strach z polície má doteraz, potom povedali, že s nimi pôjde k bytovke do C. kde býva jeho mama, pričom poukazoval na to, že on tam nebyva odkedy je s D. V., t.j. asi rok a pol, pred dverami mu dali kľúče s tým, že nimi otvorí dvere keď ho začne jeden z policajtov nahrávať kamerou, ak nie, budú mať jeho družka a mama obrovské problémy, zľakol sa, byť otvoril, policajti chodili asi hodinku po byte, zavolali ho k jednej skrini potom, zapli opäť kameru, povedal mu jeden aby z vrečka čiernej bundy vybral predmet a dal ho na stôl, potom si všimol, že je to koniec zatavenej striekačky, on to tam ale nedával, po celý čas rozprával čo s ním robia, že je to nenormálne, potom ako vyplli kameru mu dali podpísať nejaké papiere, pričom nič podpísať nechcel, zase žiadal volať obhajcu, zase ho zastrážovali, že ak nepodpíše tie papiere, tak zadržia jeho mamu a družku - viac vo výpovedi neuviedol, ďalej nevypovedal. V predmetnej zápisnici obsiahnuté vyjadrenia obhajcu obžalovaného súd v rámci vykonávania dôkazu nečítal, nakoľko jednak nejde o nejaké námietky voči priebehu a vedeniu daného konkrétneho úkonu, či obsahu zápisnice o danom úkone, ide o právne hodnotenie celého dovtedajšieho konania, resp. jednotlivých úkonov a ich zákonnosti, pričom zaznamenávanie takýchto vyjadrení obhajcu do zápisnice o výsluchu obvineného je z pohľadu súdu nesprávny postup avšak odhliadnuc od uvedeného takéto vyjadrenia obhajcu nie sú v žiadnom prípade obsahom samotnej výpovede obžalovaného a teda nie je daný žiaden dôvod na čítanie zápisnice v uvedenej časti postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.. Dňa 13.2.2018 pri výsluchu v rámci konfrontácie so svedkom W. obžalovaný potvrdil, že mu svedok 3.9.2017 doniesol zálohu do práce, opätovne poprel, že by svedkovi pritom dal či predal tzv. pervitín, ako aj, že by niečo také vo vzťahu k svedkovi urobil v minulosti. Dňa 26.2.2018 i dňa 1.3.2018 (výsluchy v súvislosti s rozhodnutiami o väzbe) obžalovaný odoprel vypovedať.

Celá vyššie uvedená obrana obžalovaného bola v konaní plne vyvrátená výsledkami ďalšieho dokazovania. Obranu obžalovaného v každom smere ako je uvedené vyššie vyhodnotil súd pod vplyvom celého dokazovania iba ako účelovú, klamnú a ničím nepodloženú, resp. vykonanými dôkazmi vyvrátenú.

V úvode sa však súd musí vysporiadať s námietkami obhajoby vo vzťahu k vykonaným úkonom v prípravnom konaní, a to vzhľadom na tvrdenia o nezákonnosti, neprípustnosti či nulitnosti jednotlivých dôkazov.

Čo sa týka námietok k zákonnosti vydania uznesenia o začatí trestného stíhania pre skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, súd uvádza, že nezistil v žiadnom ohľade, že by uvedené rozhodnutie bolo nezákonné, resp. že by podaná obžaloba nezachovala totožnosť a jednotu skutku. Uznesenie o začatí trestného stíhania, t.j. uznesenie vyšetrovateľa OR PZ, OKP Stará Ľubovňa ČVS: ORP-37/VYS-SL-2017 zo dňa 22.2.2017, čo do opisu skutku, času a miesta jeho spáchania a uvedenia o aký trestný čin v danom skutku ide zahŕňa v plnej miere obsah konania kladeného za vinu obžalovanému i samotnou podanou obžalobou. Nemožno nijako prijať záver o tom, že by opis konania obžalovaného ako bolo popísané v skutkovej vete podanej obžaloby vybočoval z opisu skutku ako bol uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania, nakoľko jednak následne vydané uznesenie o vznesení obvinenia, a potom i samotná obžaloba je logicky pod vplyvom konkrétnych zistení z úkonov prípravného konania už podrobnejšia, čím však nie je daný nový či iný skutok. Uznesenie o začatí trestného stíhania nie vždy môže (s ohľadom na, v čase jeho vydania, orgánom činným v trestnom konaní známe konkrétnosti konania, ktorým mal byť spáchaný trestný čin) obsahovať všetky podrobnosti stíhaného konania tak, aby už v takom rozhodnutí bol opis skutku po všetkých stránkach absolútne podrobný tak, ako sa postupne odrazí v uznesení o vznesení obvinenia či v obžalobe. Skutočnosť uvedená v uznesení o začatí trestného stíhania v znení „ktorú uschoval, prechovával a následne predával rôznym odberateľom ako drogu (pervitín) a to v mieste bydliska, ako aj na rôznych vopred dohodnutých miestach v okrese Stará Ľubovňa“ je podrobným

uvedením konkrétneho konania/konaní v skutkovej vete podanej obžaloby, vychádzajúc z celého jej obsahu, už iba podrobne konkretizovaná.

K námietkam k spôsobu a okolnostiam zadržania obžalovaného, k čomu došlo 3.9.2017 o 16:20 hod. v Starej Ľubovni - predajňa GATE, obchodné centrum Vendo park, treba poznamenať, že v tomto smere súd nezistil skutočnosti, ktoré by mali za následok nezákonnosť uvedeného úkonu. Dňa 3.9.2017 vykonali príslušníci PZ akciu zameranú proti tzv. drogovej trestnej činnosti v tejto veci, avšak uvedené neznamená, že ešte pred jej začatím sú povinní žiadať súhlas na zadržanie podozrivej osoby, ktorou tu nepochybne bol obžalovaný, hoci určité indície o páchaní trestnej činnosti z jeho strany mali - je len logickým postupom, keďže vyšetrovateľ nepochybne realizoval úkony, aby pre zadržanie obžalovaného disponoval i nejakými konkrétnejšími podkladmi, než dovtedy. Pritom v danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že o 14:30 hod. bol zaistený svedok D. W., ktorý následne bol o 14:35 hod. odovzdaný vyšetrovateľovi, mjr. JUDr. Mišenkovi, pričom o 14:40 hod. menovaný svedok (č.l. 287 spisu) bol vyzvaný na vydanie veci dôležitej pre trestné konanie, boli mu dané v súvislosti s tým príslušné poučenia, vydal vec, v súvislosti s čím uviedol od koho a kedy ju získal - vydanie veci bolo ukončené o 15:00 hod.; zo spisu vyplýva ďalej, že následne vyšetrovateľ začal o 15:05 hod. výsluch uvedeného svedka, ktorý bol ukončený o 16:00 hod.. Ak, zrejme po vykonaní uvedeného úkonu, získal vyšetrovateľ informáciu, že obžalovaný sa nachádza mimo bydliska, je prirodzené, že mohol vyhodnotiť a zrejme vyhodnotil daný stav tak, že je potrebné (a na základe informácií získaných od svedka W. už nepochybne vtedy aj primerane podložené) ho už zadržať a za daných okolností dôvodne možno uzavrieť, že vec za takej situácie už nezniesla odklad a preto zadržanie obžalovaného bolo vykonané bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora, bolo zrealizované o 16:20 hod. a v zmysle zápisnice z č.l. 30 spisu už o 16:25 hod. bol prokurátor o ňom vyrozumiený, pričom nevydal príkaz na prepustenie obžalovaného, teda súhlas so zadržaním nepochybne udelil.

Prílohou zápisnice o zadržaní obžalovaného je na č.l. 33 spisu „poučenie o právach podozrivej osoby“ - toto je v spise iba vo fotokópii, avšak súd nemá najmenšie pochybnosti o tom, že obžalovanému dané bolo a bolo mu aj v písomnej forme vydané - za všetko o tom svedčí najmä obsah zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, konkrétne na č.l. 31 spisu, kde je to výslovne uvedené a navyše prevzatie daných poučení riadne potvrdené podpisom obžalovaného - i vzhľadom na danú skutočnosť, ako aj s ohľadom na čas, kedy zo strany obhajoby začali námietky o opaku, má súd za to, že dané námietky sú účelové a nedôvodné a návrh obhajcu obžalovaného na vykonanie dokazovania čítaním príslušnej časti kópie vyšetrovacieho spisu vydané mu vyšetrovateľom PZ (služobne zaradeným u KR PZ V Prešove) dňa 23.1.2018, i s ohľadom na uvedené, odmietol z dôvodov ako boli priamo na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2018 uvedené.

K námietke, že zápisnica o zadržaní neobsahuje vyjadrenie obžalovaného k poučeniu o práve zvoliť si obhajcu atď., poukazuje súd na znenie § 58 ods. 1 písm. e/ Tr. por. („prípadne vyjadrenie poučených osôb“), z čoho teda možno vyvodiť iba ten záver, že obžalovaný sa v tomto smere ani nevyjadril a preto nič také zápisnica neobsahuje (z pohľadu súdu nie je žiaden logický dôvod, aby následne už pri výsluchu po vznesení obvinenia, konanom za účasti družkou obžalovaného mu zvoleného obhajcu, uvedené nebolo namietané, teda akékoľvek neskoršie námietky o údajnom neumožnení obžalovanému zvoliť si obhajcu ihneď po zadržaní, vznášané v ďalšom priebehu konania, nielen v súvislosti s obsahom uvedenej zápisnice, nemohol súd, osobitne i vzhľadom na čas, kedy ich v podstate začal vznášať obžalovaný či už sám alebo prostredníctvom obhajcu, vyhodnotiť inak ako iba účelové).

K námietkam obhajoby vo vzťahu k nemožnosti dobrovoľného vydania veci zo strany obžalovaného dňa 3.9.2017 (a k všetkým v tejto súvislosti uvádzaným dôvodom) súd ohľadne zadržania obžalovaného poukazuje na už vyššie skutočnosti a ďalej uvádza, že ako je už vyššie uvedené, v tejto veci vo výpovedi dňa 3.1.2018 samotný obžalovaný uviedol, že práve v byte v obci C. XXX, ktorého nájomcom je jeho mama, býval pred jeho vzatím do väzby, že tam okrem neho a jeho mamy nebýval nik iný. Skutočnosť, že v bytovom dome XXX v C. so svojou mamou obžalovaný býval potvrdzuje okrem jeho vyjadrení i výpoveď svedka P. J., rovnako tak správa obce Kolačkov ako je na č.l. 425 spisu zo dňa 21.1.2018, ako aj správa danej obce taktiež z 21.1.2018 z č.l. 426 spisu, ktorá navyše konkretizuje i príslušný byt jeho číslom. V tomto smere treba uviesť, že uvedené správy sú preukázateľne priamo podpísané starostom obce, svedkom P. J., kde naproti tomu správa - potvrdenie danej obce, takticky vyžiadané 29.5.2018 a obhajcom obžalovaného predložené na pojednávaní 25.6.2018 (č.l. 763 spisu) obsahuje len tlačенú parafu podpisu starostu obce čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, že by napriek predošlým správam

a vyjadreniam starostu obce, menovaného svedka, na hlavnom pojednávaní, bola vydaná priamo ním samým v takom znení, skôr logicky ide len o vydanie takého potvrdenia zrejme niektorým zamestnancom obce v znení podľa požiadaviek osoby, ktorá ho vyžiadala. Okrem toho ani uvedené potvrdenie z 29.5.2018 nepreukazuje odlišnosť vo vzťahu k tvrdeniam o skutočnom bydlisku obžalovaného pred jeho zadržaním, prezentované v konaní ním samým, nakoľko v zásade od 3.9.2017 je vo väzbe ale podľa daného potvrdenia sa presťahoval za partnerkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Obžalovaný teda nepochybne bol jedným z oprávnených užívateľov dotknutého bytu, v ktorom vydal zatavenú striekačku s obsahom psychotropnej látky, išlo nepochybne v rozhodnej dobe o jeho obydľie a z vykonaného dokazovania je zrejmé, že príslušníkov PZ vpustil do uvedeného bytu po náležitom poučení o jeho právach a v byte vec dôležitú pre trestné konanie vydal.

Tvrdenia obžalovaného o jeho zastrašovaní zo strany príslušníkov PZ pri jednotlivých úkonoch má súd vyvrátené jednak obsahom príslušných zápisníc o daných úkonoch (obžalovaným podpísaných), obsahom obrazovo - zvukových záznamov vykonaných v súvislosti s vydaním veci dôležitej pre trestné konanie samotným obžalovaným - obžalovaný na nich nepôsobí nijako vystrašene, bojzливо, spomalene, nerozhodne, zajakavo, atď.; už aj vzhľadom na čas vzniesenia týchto námietok v tomto konaní vo vzťahu k času kedy k úkonom, pri ktorých mal byť zastrašovaný došlo, je zrejmé, že dané tvrdenia nemožno logicky ani nijako vnímať inak, ako len účelové, využívajúce určité medze dané obžalovanému na takéto lavírovanie pomedzi výsledky a priebeh jednotlivých úkonov v tejto veci. Navyše treba poukázať na to, že je absolútne nemožné a nezdôvodniteľné prijať záver, že by obžalovaný tak závažné skutočnosti uvádzal až po piatich mesiacoch od svojho zadržania a vykonávania príslušných úkonov, ako aj väzby; že by tak závažné skutočnosti ani len nenaznačil ak už nie pri prvom výsluchu po vznesení obvinenia, kde bol prítomný i jeho obhajca (s ktorým mu bolo predtým umožnené sa radiť), tak ani pri prvom výsluchu pred súdom v súvislosti s rozhodovaním o jeho vzatí či nevzatí do väzby, pričom podľa súdu ani jeho tvrdenia o strachu nemôžu v tomto smere účelovosť daných tvrdení nijako relevantne podložiť.

To isté možno konštatovať i vo vzťahu k tvrdeniam o tom, že po jeho zadržaní mu bolo údajne odopierané právo na obhajcu - z pohľadu súdu ide opäť iba o účelové tvrdenia obžalovaného v snahe vyhnúť sa potrestaniu, spochybniť úkony prípravného konania či dosiahnuť aby boli vyhodnotené ich výsledky ako neprípustné, atď.. Už len tvrdenia jeho samého dňa 2.2.2018 o tom, že stále hovoril čo s ním robia, že je to nenormálne a následne udáva „a potom ako vypli kameru“ svedčia o tom, že ide z jeho strany o prosté (v jeho pozícii však v zásade prirodzene) nepravdivé tvrdenia - totiž že by niečo také hovoril, ako to vyplýva z jeho výpovede, počas zaznamenávania vydávania veci dňa 3.9.2017 kamerou, je vyvrátené už samotným obsahom príslušných obrazovo-zvukových záznamov.

K námietkam k nevykonaniu ohliadky miesta činu, resp. k nespísaniu zápisnice o hliadke miesta činu v súvislosti s úkonom vykonaným v Kolačkove 3.9.2017 (vydaním veci) súd poznamenáva, že je jednak na uvážení orgánov činných v trestnom konaní („OČTK“) či takýto úkon považujú za nevyhnutné vykonať, pričom v danom prípade dňa 3.9.2017 v C. XXX nešlo o hliadku miesta činu, ale o dobrovoľné vydanie veci zo strany obžalovaného ako je zaznamenané príslušnou zápisnicou i súvisiacimi obrazovo-zvukovými záznamami - príslušná zápisnica určite nijako nenahrádza zápisnicu o prípadnej ohliadke miesta činu. Vo vzťahu k uvedeným záznamom súd uvádza, že i keď by pre predchádzanie takým situáciám ako v tomto konaní, kde bola spochybňovaná ich dôveryhodnosť, bolo nepochybne vhodné, aby išlo o obrazovo-zvukový záznam súvislý z celého priebehu úkonu, tu vykonané záznamy zachytávajú z pohľadu súdu, nad rámec príslušnej riadne spísanej zápisnice (obžalovaným bez výhrad podľa jej obsahu podpísanej) podstatné časti príslušného úkonu, a pokiaľ je namietané, že údajne nebol zákonný podklad na ich vyhotovenie, poukazuje súd v tomto smere na výpoveď svedka C. (ktorý ich vyhotovil na pokyn vyšetrovateľa PZ) a hlavne na to, že v zmysle § 58 ods. 7 Tr. por. policajti v prípravnom konaní je oprávnený rozhodnúť i o použití iného vhodného záznamového zariadenia, čomu plne zodpovedá z pohľadu súdu pokyn vyšetrovateľa (teda policajta v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ Tr. por.) daný kriminalistickému technikovi, pričom priebeh úkonu bol riadne zaznamenaný do písomne vyhotovenej zápisnice o vydaní veci (č.l. 283 spisu) a že časti uvedeného úkonu sú zaznamenané i obrazovo-zvukovými záznamami nespôsobuje žiadnu nezákonnosť či nulitosť uvedeného úkonu.

V tejto súvislosti, s vydaním veci zo strany obžalovaného, k námietkam obhajoby týkajúcim sa nevykonania domovej prehliadky je potrebné uviesť, že opätovne bolo na rozhodnutí OČTK či sa uspokojí so samotným dobrovoľným vydaním veci dôležitej pre trestné konanie zo strany obžalovaného

alebo vykoná domovú prehliadku - táto by i z pohľadu súdu bola možno vhodnejším prostriedkom na riadne zistenie skutkového stavu (hlavne v danom prípade z toho titulu, že ňou mohli byť nájdené psychotropné látky vo väčšom rozsahu, ako v konečnom dôsledku samotný obžalovaný vydal). Nič však nebráni tomu, aby vec bola prosto len vydaná bez realizácie domovej prehliadky, a to i s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 Tr. por., kde ak by aj bol žiadaný a vydaný príkaz na vykonanie domovej prehliadky, tak či onak by nemusela byť v konečnom dôsledku zrealizovaná, a to práve v prípade dobrovoľného vydania veci, ako k tomu došlo v tomto prípade.

Z podkladov obsiahnutých v spise je zrejmé, že obvinený dňa 3.9.2017 vydal 1ks zatavenej striekačky s modrým uzáverom s obsahom bielo-žltej kryštalickej látky. Zároveň je v príslušnej zápisnici riadne poznamenané poučenie obvineného podľa čl. 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách v spojení s § 130 Tr. por., zaznamenané je i to, že obžalovaný dobrovoľne umožnil vstup „do jeho bytu“ v C. XXX/B na prízemí vľavo. Obžalovaný bol riadne stotožnený, mal v rozhodnej dobe nielen trvalé ale i skutočné bydlisko v C. XXX, v dotknutom mieste išlo nepochybne o jeho vtedajšie obydľie, v ktorom význame potom jednoznačne možno plne akceptovať i formulácie v príslušnej zápisnici v znení „jeho bytu“; z jeho výpovede uvedenej vyššie pritom vyplynulo, že v dotknutom byte býval so svojou mamou, nik iný tam predtým s ňou pred jeho vzatím do väzby okrem neho nebýval, pričom nič nepreukazuje, že by zatavená striekačka bola vydaná inou osobou ako samotným obžalovaným. To, že sa OČTK uspokojil iba s dobrovoľným vydaním veci zo strany obžalovaného a nežiadal príkaz na domovú prehliadku a nevykonal domovú prehliadku, je z pohľadu súdu skôr chyba v tom, že takto v tomto prípade nemusela byť získaná všetka obžalovaným prípadne ešte prechovávaná psychotropná látka, nakoľko nie je vylúčené, že vo vtedajšom obydľí obžalovaného sa mohlo nachádzať na rôznych miestach viac obdobných vecí s kryštalickou látkou obsahujúcou metamfetamín, ako len obvineným vydaná.

V tejto súvislosti sa súd nemôže stotožniť ani s námietkami obžaloby v tom, že nie je zrejmé z akého bytu bola vec vydaná - byť je, vzhľadom na čas a okolnosti úkonu, dostatočne špecifikovaný v príslušnej zápisnici o vydaní veci, že sa policajti s obžalovaným po vstupe doň nepremiestnili do iného bytu je zrejmé už zo záberu po otvorení dverí do bytu, kde vidno rovnakú chodbu a vzadu ďalšiu miestnosť (kde došlo k samotnému vydaniu) tak ako i v súvisiacej fotodokumentácii (č.l. 294 spisu - fotografie č. 4 až 6). Nemôže sa súd stotožniť s tým, že by relevantnosť a zákonnosť vydania veci obžalovaným nebola daná v dôsledku toho, že po tom, ako zatavenú striekačku vytiahol z príslušného miesta (bundy) obžalovaný a položil ju na stôl, kriminalistický technik, svedok C. túto po zdokumentovaní uvedeného obrazovo-zvukovým záznamom vzal, dal späť do bundy, nafotil ju vo vrecku, z ktorého ju predtým vytiahol obžalovaný, dal späť na stôl, kde ju ukladal podľa toho z akého uhla ju chcel ešte nafotiť do fotodokumentácie (iste by bolo rozumnejšie, ak už sa úkon kameroval a mala byť vyhotovená i fotodokumentácia, tak napr. urobiť fotografiu veci v bunde akonáhle to, že je tam daná vec uviedol obžalovaný, potom pristúpiť ku vyhotovovaniu tu predloženého obrazovo-zvukového záznamu s tým, že vec mohla byť už na stole naň zaznamenaná z každej strany, čo podľa súdu by aj v zásade mohlo postačovať i bez fotodokumentácie, a potom ju mohol technik už len na stole nafotiť a pod.). Manipulácia kriminalistickým technikom s už vydanou vecou za účelom ešte dodatočného vyhotovenia jej fotodokumentácie určite nie je z pohľadu súdu nezákonná - to by sme potom museli za nezákonné považovať i ním zrealizované zabalenie a zapečatenie veci a jej odoslanie na KEU a vyžadovať tieto úkony zrejme len od samotného obžalovaného. Zápisnica o vydaní veci obžalovaným, súvisiace obrazovo-zvukové záznamy a fotodokumentácia a výpovede svedkov (C., C., C., M.) v tomto smere preukazujú nepochybne, že išlo o vec prechovávanú obžalovaným a ním dobrovoľne vydanú.

Zároveň z výpovedí svedkov (C., C., C., M.) je zrejmé, že nik v dotknutom byte nevykonával bez príslušného príkazu domovú prehliadku, ani nik nevykonával ohliadku bytu, svedkovia sa presúvali v byte iba tam, kde šiel samotný obžalovaný, teda nemožno ani obhajobou spomenutú výpoveď svedka C. prekrútiť tak, ako to urobila obhajoba, že tento potvrdil, že vykonával ohliadku bytu - absolútne to nezodpovedá tomu, čo svedok uviedol.

Rovnako sa nemožno stotožniť s tvrdeniami obhajoby o údajnej 30 minútovej prehliadke bytu príslušníkmi PZ - svedok M., čo nijako vyvrátené nebolo, uviedol vo výpovedi, že zápisnica o vydaní veci obžalovaným bola spísaná na mieste v byte; podľa uvedenej zápisnice obžalovaný bol vyzvaný na vydanie veci 3.9.2017 v Kolačkove o 17:10 hod., úkon bol skončený o 17:30 hod. (tu treba započítať i čas spísania zápisnice, ktorá bola písaná okrem predtlača poučení ručne). Okrem toho automatický názov súboru - obrazovo-zvukového záznamu (vyhotoveného so začiatkom pred samotným vstupom do bytu)

„09-03-2017_170845.m2ts“, kde „09-03-2017“ predstavuje dátum a „170845“ je začiatok vyhotovovania záznamu - teda 17 hodina 08 minúta 45 sekunda - prvý záznam trvá 3 minúty. Druhý obrazovo zvukový záznam, jeho vyhotovenie, začalo podľa automatického názvu súboru - „09-03-2017_171643.m2ts“ teda v čase 17 hod. 16 min. a 43 sek., kde daný záznam zachytávajúci už samo vydanie vecí obžalovaným trvá 51 sekúnd - teda o nejakej prehliadke bytu príslušníkmi PZ, nieto ešte 30 minútovej, nemôže byť reč.

Taktiež ešte v súvislosti s vydaním vecí obžalovaným je pravdou, že pri osobnej prehliadke neboli nájdené u neho kľúče od bytu, avšak tu súd poznamenáva, že tieto mohol mať obžalovaný odložené v bytovom dome, ako naznačil, no nespomínal si už presne svedok M., podľa súdu mohli byť tiež napr. vyžiadané od matky obžalovaného, ktorá podľa svedkov (príslušníkov PZ) sa nachádzala po zadržaní obžalovaného v budove OR PZ spolu s jeho družkou - táto nedôslednosť OČTK spočívajúca v nezaznamenaní ako boli pre úkon získané kľúče od bytu však nemôže spochybniť relevantnosť vydania vecí samotným obžalovaným ako je uvedené vyššie, navyše obžalovaný podľa prvého obrazovo-zvukového záznamu drží, pri daní mu poučení vyšetrovateľom pred vstupom do bytu, v ruke preukázateľne zväzok kľúčov a byt otvára bez nejakého zdržania či polemizovania o tom, ktorý z nich je od príslušných dverí.

Čo sa týka námietok obhajoby vo vzťahu k úkonom zo dňa 3.9.2017 súvisiacim s osobou svedka D. W., a v súvislosti s nimi zabezpečeným dôkazom, treba len v krátkosti poukázať na to, že nezákonnosť týchto úkonov nebola súdom nijako zistená. Svedok W. nebol v tejto konkrétnej veci vedenej na základe uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 22.2.2017 podozrivý (viď samotný obsah uznesenia o začatí trestného stíhania). V súvislosti s vedením tohto konania zistené poznatky o možnej trestnej činnosti samotného svedka vyústili do toho, že bol dňa 3.9.2017 tento svedok zaistený podľa § 19 ods. 1 písm. f/ zákona č. 171/1993 Z.z., a to príslušníkmi PZ - svedkami C. a B., a to plne zákonne v zmysle v tom čase už platného a účinného právneho stavu. Totiž svedkovia C. a B. sú príslušníkmi PZ, ale nie policajtni na účely Trestného poriadku - vyšetrovateľ alebo poverený príslušník PZ, teda nie sú OČTK (viď § 10 ods. 1 Tr. por., § 10 ods. 8 písm. a/, písm. c/ Tr. por.). Tu treba osobitne poukázať i na znenie § 10 ods. 10 Tr. por. a skutočnosť, že takýmto tam uvádzaným všeobecne záväzným právnym predpisom (nie ako tvrdí obhajoba interným predpisom) bola do 31.7.2017 vyhláška MV SR č. 648/2008 Z.z., v zmysle ktorej ustanovení § 1 a § 4 písm. a/ by inak menovaní svedkovia podozrivú osobu (tu v podstate už svedok W. ale nie zo samotného skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie v zmysle uznesenia vyšetrovateľa z 22.2.2017 vydaného v tejto veci) boli povinní zadržať podľa § 85 ods. 1 Tr. por.. Táto vyhláška však od 1.8.2017 bola zrušená vyhláškou MV SR č. 192/2017 Z.z. účinnou od 1.8.2017, kde však už menovaným svedkom dňa 3.9.2017 ako príslušníkom PZ (operatívne oddelenie, odbor kriminálnej polície) tento právny predpis (viď jeho § 3) neumožňoval D. W. zadržať podľa § 85 ods. 1 Tr. por.. Preto bol nimi ako je vyššie uvedené zaistený, a to 3.9.2017 o 14:30 hod., pričom o 14:35 hod. ho prevzal vyšetrovateľ PZ (viď č.l. 206 spisu) svedok M., čo je plne v súlade s § 19 ods. 4 zákona č. 171/1993 Z.z., ktorému následne svedok W. vydal, po riadnom poučení i o tom, za akých podmienok nie je povinný ich vydať, veci dôležité pre trestné konanie podľa § 89 ods. 1 Tr. por. (č.l. 287 spisu). Čo sa týka času, miesta vydania vecí svedkom W. a komu ich vydal, tento v zásade uvádzal, že najprv veci vydal policajtom (ktorí za ním prišli do Chmeľnice), potom ho odviezli na políciu, čo nekorešponduje obsahu zápisnice z č.l. 287 spisu, kde však treba súčasne uviesť, že samotný svedok . V tomto smere má však súd za to, že k vydaniu vecí zo strany svedka W. došlo až postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. a až v Starej Ľubovni v zmysle zápisnice z č.l. 287 spisu, a to vychádzajúc v tejto súvislosti z výpovedí svedka B., svedka C. i svedka C. a M., ktorým naproti tvrdeniam svedka zodpovedá i obsah zápisnice z č.l. 287 spisu o vydaní vecí menovaným svedkom, ním navyše podpísanej, pričom vzhľadom na obsah výpovedí menovaných svedkov, čomu zodpovedá i zápisnica z č.l. 287 spisu, nepovažoval súd za potrebné v tomto smere svedka W. s menovanými svedkami nijako konfrontovať.

Skutočnosť, že išlo na strane obžalovaného jednak o prechovávanie psychotropnej látky - metamfetamínu, jednak i o jej zadováženie svedkovi D. W., je preukázaná vykonaným dokazovaním. V trestnom konaní obžalovaný 3.9.2017 po jeho zadržaní vydal, v mieste svojho vtedajšieho bydliska, zatavenú injekčnú striekačku, ktorej obsahom bola bielo-žltá kryštalická látka ohľadne ktorej bolo znaleckým dokazovaním KEÚ PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ako je uvedené v ním podanom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/2191 zo dňa 20.11.2017, zistené, že išlo o kryštalickú látku o hmotnosti celkom 0,38 g (380 mg), v ktorej bol priemerný 79,1 % obsah metamfetamínu. Treba zdôrazniť, že uvedenú vec obžalovaný vydal v mieste svojho vtedajšieho bydliska, ako aj , že výsledky toxikologického vyšetrenia jeho moču boli

ohľadne metamfetamínu pozitívne pri oboch použitých metódach (imunochromatografický skrining i TLC chromatografia), znalkyňou O.. A. boli u neho identifikované znaky svedčiace o závislosti od psychoaktívnej látky a znalkyňou M.. Y. bol škodlivý konzum pervitínu so závislosťou u neho výslovne diagnostikovaný, čo svedčí o tom, že ohľadne veci obsahujúcej psychotropnú látku, vydanéj obžalovaným, záver o jej zadovážení a prechovávaní ním samým je podporený bez akýchkoľvek pochybností i uvedenými výsledkami dokazovania, ktoré jednoznačne preukazujú primárny dôvod a pohnútku obžalovaného k takémuto konaniu.

Rovnako v predmetnej veci vydal dňa 3.9.2017 svedok D. W. jednak bielo-žltú kryštalickú látku v priehľadnom celofánovom obale, ohľadne ktorej bolo znaleckým dokazovaním KEÚ PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ako je uvedené v ním podanom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/2191 zo dňa 20.11.2017, zistené, že išlo o kryštalickú látku o hmotnosti celkom 0,19 g (190 mg) s priemerným 78,4 % obsahom metamfetamínu a jednak bielo-žltú kryštalickú látku v červenom plastovom obale (obal s nápisom Damla), ohľadne ktorej bolo znaleckým dokazovaním KEÚ PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ako je uvedené v ním podanom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/2191 zo dňa 20.11.2017, zistené, že išlo o kryštalickú látku o hmotnosti celkom 0,09 g (90 mg) s priemerným 79,4 % obsahom metamfetamínu.

Súd mal tiež vykonaným dokazovaním, výpoveďou svedka W., preukázané, že veci vydané svedkom W. menovanému svedkovi dňa 3.9.2017 v C. pred obytným domom XXX, konkrétne v aute svedka, dal za to, že mu svedok sprostredkoval prácu v Rakúsku, obžalovaný. Dokazovaním nebolo nijako zistené, že by bola výpoveď svedka W. nevierohodná či nepravdivá v skutočnostiach od koho, kedy a v akej súvislosti získal svedok príslušné veci, ktoré v tomto konaní vydal a ohľadne ktorých bolo zistené, že obsahovali metamfetamín. Nebolo zistené, že by svedok a obžalovaný boli v nejakom vzťahu, v dôsledku ktorého by mal svedok záujem obžalovanému takto akoby ublížiť, či poškodiť, resp. obžalovaného iba nedôvodne obviňovať. Svedok síce na hlavnom pojednávaní už presne, poukazujúc na to, že sa nepamätá, nevedel uviesť, či mu dal obžalovaný jeden alebo dva sáčky, nevylúčil však uvedenú skutočnosť že išlo o dva sáčky, ktoré mali podľa svedka obsahovať pervitín, pričom uvedené tvrdenie odôvodňoval tým, že doma si to otvoril, zbadal, že je tam pervitín, vedel to, lebo to pozná (k čomu možno poukázať na výsledok toxikologického vyšetrenia moču odovzdaného svedkom, z ktorého vyplývajú pozitívne zistenia na prítomnosť metamfetamínu, teda nepochybne je svedkovi známe ako vyzerá príslušná látka pred jej konzumom) - pokiaľ uvádzal, že nekontroloval obsah tak treba upozorniť na to, že v tejto súvislosti uvádzal, že nekontroloval koľko toho je, váhu, ale vie, že tam je pervitín, lebo to pozná - teda neuvádzal, ako tvrdil obhajca v záverečnej reči, že by sa nikdy nepresvedčil čo mu obžalovaný mal dať.

Čo sa týka určenia množstva dotknutej psychotropnej látky, z pohľadu právnej kvalifikácie skutku v súvislosti s pojmom „obvykle jednorazová dávka na použitie“, treba v prvom rade poukázať na to, že v danom prípade nebolo preukázané, že by obžalovaný psychotropnú látku prechovával iba pre osobnú spotrebu, o čom svedčí to, že časť uvedenej látky dňa 3.9.2017 dal, za sprostredkovanie práce v zahraničí, svedkovi V. W., a teda je vylúčená v tomto prípade právna kvalifikácia skutku „iba“ podľa niektorého z ustanovení § 171 Tr. zák.. Navyše, celkové množstvo psychotropnej látky, ktoré až do odovzdania časti príslušnej látky svedkovi W. obžalovaný prechovával, presahuje desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie (§ 135 ods. 2 Tr. zák.) a preto v tejto súvislosti je taktiež vylúčené kvalifikovanie skutku spáchaného obžalovaným čo i len podľa § 171 ods. 2 Tr. zák..

Obvykle jednorazovú dávku na použitie nemožno určovať podľa osobných predispozícií toho-ktorého konkrétneho páchatela v súvislosti s užívaním psychotropnej látky, teda nie s ohľadom na mieru osobnej spotreby jednotlivého páchatela, ale s ohľadom na jej použitie ako také, t.j. vo všeobecnosti, nie v jednotlivom prípade toho ktorého páchatela. Už z hľadiska právnej úpravy, ale aj všeobecnej medicínskej etiky je vylúčené, resp. nie je možné zisťovať množstvo omamnej látky schopné ovplyvniť po jej užití psychiku konkrétneho jedinca, teda toto nebolo možné priamym skúmaním zisťovať ani u samotného obžalovaného - teda podávaním mu príslušných dávok metamfetamínu v koncentrácii aká bola zistená v tomto konaní vydaných veciach a sledovaním aké konkrétne množstvo u neho vyvolá následky, resp. vplyvy na ľudský organizmus ako sú popísané v bode 3. záveru znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/2191 z 20.11.2017. Teda zisťovanie konkrétneho množstva psychotropnej látky potrebného na ovplyvnenie psychiky obžalovaného, vzhľadom na u neho v konaní znalecky zistený syndróm závislosti na danej

látke, nejakým klinickým experimentom kde by napr. znalec psychiater administroval (teda podával) obžalovanému omamnú látku a sledoval by klinické účinky, nie je prípustné nielen z hľadiska zákona, ale ani zo strany medicínskej etiky.

Pojem „obvykle jednorazová dávka“ ako pojem právny musí pokrývať neurčitý počet prípadov vo všeobecnosti, a nemôže byť viazaný na jednotlivý prípad toho-ktorého konzumenta psychotropnej látky. Opačným postupom by mohlo dôjsť k absurdnej situácii spočívajúcej v tom, že napr. užívateľ psychotropnej látky, ktorý by ju užíval krátkodobo a bol by zadržaný napr. s jej množstvom obsahujúcim 40 mg čistého metamfetamínu, ktoré by si aplikoval na viac krát, lebo účinok sa u neho dostaví po požití nižšieho množstva, by bol trestne postihnutelný napr. podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. (lebo by dané množstvo u neho jednotlivo predstavovalo dajme tomu množstvo na 5 jednotlivých použití) a naproti tomu osoba, ktorá by prechovávala takú istú látku o rovnakom množstve a koncentrácii čistej psychotropnej látky avšak potrebovala by na dosiahnutie jej účinkov požiť celé množstvo naraz by bola stíhaná podľa miernejšieho ustanovenia, teda konkrétne § 171 ods. 1 Tr. zák..

KEU PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice v predložennom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/2191 z 20.11.2017 uvádzal počet bežných jednotlivých dávok drogy tak z látky vydanej obžalovaným, ako aj z látok vydaných svedkom W., a to v tam uvedených rozmedziach, pričom ako uviedol na hlavnom pojednávaní mjr. P. R. za „jednotlivú dávku drogy“ považuje KEU 10 mg až 40 mg bázy metamfetamínu, teda čistého metamfetamínu - čistej účinnej látky, pričom vychádza z odbornej literatúry ako ju na hlavnom pojednávaní P. R. popísal ale aj súčasne zo štatistických spracúvaní všetkých záchytov na území SR, na základe čoho KEU ako bežnú jednotlivú dávku stanovuje 10 až 40 mg účinnej látky. Preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, v spojení s argumentáciou v predchádzajúcom odseku vyššie, súd v tomto smere pre určenie počtu „obvykle jednorazových dávok na použitie“ vzal za relevantné to, že samotná čistá účinná, teda psychotropná látka metamfetamín u jednej obvykle jednorazovej dávky predstavuje práve 40 mg danej látky, pričom s ohľadom na zistené percentuálne obsahy metamfetamínu v celkovom množstve jednak v kryštalickej látke vydanej samotným obžalovaným a jednak v kryštalických látkach vydaných svedkom W., postupom zodpovedajúcim popísanému P. R. na hlavnom pojednávaní dňa 4.6.2018 súd prepočítal nasledovným spôsobom: kryštalická látka vydaná obžalovaným mala celkom hmotnosť 380 mg, pričom v nej bol 79,1 % obsah metamfetamínu - 79,1 % z 380 mg predstavuje 300,58 mg - čo je v danom prípade množstvo čistého metamfetamínu, teda účinnej psychotropnej látky. Uvedených 300,58 mg po vydelení množstvom 40 mg tak predstavuje 7,51 obvykle jednorazovej dávky na použitie. Obdobne súd postupoval i u kryštalických látok vydaných svedkom W., kde takto bolo zistené, že pri kryštalickej látke o celkovej hmotnosti 190 mg a percentuálnom obsahu metamfetamínu 78,4 % ide o 3,72 obvykle jednorazovej dávky na použitie a pri kryštalickej látke o celkovej hmotnosti 90 mg a percentuálnom obsahu metamfetamínu 79,4 % ide o 1,78 obvykle jednorazovej dávky na použitie.

Podľa súdu počet obvykle jednorazových dávok na použitie zistený postupom uvedeným vyššie nemožno zaokrúhľovať nahor v jednotlivých prípadoch, ako to v posudku urobil KEU pri určovaní počtu „bežných jednotlivých dávok drogy“. Trestné je totiž v zmysle súčasne platnej zákonnej úpravy neoprávnené prechovávanie akéhokoľvek množstva psychotropnej látky, teda bez dispozície povolením vydaným v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z.. To možno vyvodit' i zo znenia § 135 ods. 1 Tr. zák. „ktoré zodpovedá najviac trojnásobku“ - teda nie „ktoré zodpovedá trojnásobku“, resp. „ktoré zodpovedá aspoň trojnásobku“ - teda i „polovica“ inak obvykle jednorazovej dávky na použitie, ako ju súd ustálil vyššie, a jej prechovávanie je trestné, nakoľko je zrejme, že i pri takomto neoprávnenom prechovávaní psychotropnej látky, ide o množstvo spadajúce do definície § 135 ods. 1 Tr. zák..

Ak by súd zaokrúhľoval počet dávok smerom nahor, ako to urobil napr. KEU v posudku, tak by to bolo bezdôvodne v neprospech páchatel'a (predstavme si situáciu, že páchatel' prechováva psychotropnú látku v dvoch baleniach, kde v jednom by množstvo zodpovedalo počtu 4,50 obvykle jednorazovej dávky a v druhom počtu 5,50 obvykle jednorazovej dávky, išlo by navyše nepochybne o prechovávanie pre osobnú spotrebu, kde pokiaľ uvedené sčítame, dostaneme výsledok zodpovedajúci úprave § 135 ods. 2 Tr. zák. a teda išlo by o kvalifikáciu skutku podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., ak však zistené množstvá zaokrúhlime nahor - ako v posudku KEU - dostaneme spolu už 11 obvykle jednorazových dávok a teda bezdôvodne v neprospech páchatel'a vytvárame stav právnej kvalifikácie činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák.).

V danom prípade je potom zrejmé, že obžalovaný prechovával neoprávnene po akúkoľvek dobu, a to až do času kedy časť prechovávanej látky obsahujúcej psychotropnú látku metamfetamín dal, teda zabezpečil svedkovi W., psychotropnú látku v množstve zodpovedajúcom celkom 13,01 násobku obvykle jednorazovej dávky na použitie,; navyše daním časti z uvedeného množstva svedkovi W., čím mu obžalovaný takto psychotropnú látku neoprávnene zabezpečil, je zrejmé, že psychotropnú látku preukázateľne obžalovaný neprechovával výlučne pre osobnú spotrebu. Uvedené skutočnosti preukazujú správnosť právnej kvalifikácie činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák..

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka otázky druhu trestu, obžalovaný spáchal trestný čin, u ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody v ustanovení § 172 ods. 1 Tr. zák. je 10 rokov, preto podľa § 34 ods. 6 vety druhej Tr. zák. obžalovanému musel súd uložiť trest odňatia slobody. Podmienky na prípadné uloženie i iného druhu trestu (§ 32 písm. a/ až l/ Tr. zák.) popri ukladanom treste odňatia slobody neboli v danej veci zistené.

Čo sa týka otázky výšky trestu, obžalovaný sa k skutku nepriznal, jeho spáchanie pred súdom, ani v celom predchádzajúcom priebehu konania, neoľutoval, vykonaným dokazovaním je nad všetky pochybnosti preukázané, že ani v minulosti nevedol riadny život - osobitne treba uviesť, že skutku sa dopustil počas skúšobnej doby určenej mu v súvislosti s jeho podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, okrem iného za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 7T/9/2011 rozsudkom zo dňa 7.2.2011, právoplatným 7.2.2011. V danom prípade na strane obžalovaného neboli zistené ani iné poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák.. Z priťažujúcich okolností upravených v § 37 Tr. zák. by do úvahy na strane obžalovaného prichádzala v zásade iba uvedená § 37 písm. m/ Tr. zák., na ktorú však súd nemohol v tejto veci prihliadať, nakoľko vzhľadom na odsúdenie obžalovaného za zločiny už vo veci tunajšieho súdu 7T/9/2011, ako je uvedené vyššie, bolo potrebné v tomto prípade postupovať pri určovaní výšky trestu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pričom prihliadanie za takej situácie i na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. by znamenalo dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného, čo je neprípustné.

V § 172 ods. 1 Tr. zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov. V prípade obžalovaného sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. vzhľadom na to, že v danom prípade obžalovaný už opätovne spáchal zločin, dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu polovicu, teda v zmysle postupu podľa § 38 ods. 8 Tr. por. o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby uvedenou v § 172 ods. 1 Tr. zák., t.j. o 3 roky a 6 mesiacov. Dolná hranica trestnej sadzby tak u obžalovaného po postupe podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. predstavuje 6 rokov a 6 mesiacov.

Súd nezistil žiadne objektívne skutočnosti pre prípadný postup podľa § 39 Tr. zák. na strane obžalovaného. Takýmto dôvodom nemôže byť závislosť obžalovaného na psychoaktívnych látkach - táto je nepochybne výsledkom jeho dlhodobejšej a svojím spôsobom systematickej protiprávnej činnosti spojenej s ich užívaním; nemôže ňou byť ani v zásade v konaní známa skutočnosť, že obžalovaný má novonarodené dieťa - nepochybne o tehotenstve svojej družky vedel i predtým ako sa dopustil skutku, pre ktorý bol v tomto konaní uznaný vinným a i v tomto smere mal priestor včas následky svojho konania spočívajúce v treste zaň náležite a rozumne vyhodnotiť a protiprávneho konania sa vyvarovať, pričom ak mu už ani očakávané narodenie dieťaťa, ani jeho družka, neboli dostatočným dôvodom na zmenu svojho správania, resp. vyvarovanie sa trestnej činnosti, tak nemožno zo strany súdu argumentovať, že by toto malo byť dôvodom na prípadné mimoriadne zníženie trestu.

Obžalovanému nepochybne nebola dostačujúcim odstrašujúcim dôvodom na vyvarovanie sa páchaniu trestnej činnosti ani tá skutočnosť, že v čase páchania skutku bol v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý trest mu bol uložený vo veci tunajšieho súdu 7T/9/2011 a teda ani hrozba možného výkonu i zvyšku príslušného trestu v prípade, že sa v dôsledku trestnej činnosti neosvedčí v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Navyše v čase podmieneného prepustenia z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody mal uložený i probačný dohľad, a to na tri roky - vid' uznesenie OS Prešov sp. zn. 5PP/48/2015 z 1.7.2015, právoplatné 1.7.2015, pričom uvedeným uznesením mu bolo uložené obmedzenie podľa § 68 ods. 1 tr. zák. za použitia § 51 ods. 3 písm. b/ tr. zák. spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, ktoré preukázateľne taktiež ignoroval a riadne neplnil, o čom svedčí výsledok jeho dychovej skúšky zo dňa 6.3.2016 kde bolo zistené požitie alkoholu a jeho prítomnosť v jeho organizme v množstve 0,70 mg na liter vydychnutého vzduchu (t.j. 1,46 promile v krvi), ale aj výsledky toxikologického vyšetrenia moču vykonané v tomto konaní (pozitívne vo vzťahu k amfetamínu a metamfetamínu).

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vzhľadom na povahu trestnej činnosti, okolnosti jej páchania a osobu obžalovaného dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) v prípade obžalovaného je potrebné uložiť trest odňatia slobody, a to ešte nad dolnú hranicu trestnej sadzby zistenú po jej zvýšení podľa § 28 ods. 5 Tr. zák., kde vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovanému preto uložil trest odňatia slobody na sedem rokov a šesť mesiacov.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože bolo vykonaným dokazovaním preukázané splnenie podmienok na postup podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia v tomto smere, pričom súd zároveň nezistil žiadne skutočnosti na strane obžalovaného, pre ktoré by bolo možné postupovať odlišne od uvedeného zákonného ustanovenia, a to podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. - už s ohľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného, osobitne na to, že tento sa ho dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v inej veci, čo už samo osebe vypovedá o miere narušenia obžalovaného, je súd toho názoru, že uvažovať o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je v tomto prípade nemožné a vylúčené. Ani v tomto smere nič na tom nemôže zmeniť v konaní preukázaná závislosť obžalovaného na psychoaktívnych látkach - totiž obžalovaný, vrátane doby väzby, v konaní tunajšieho súdu 7T/9/2011 vykonával trest odňatia slobody od 25.10.2010 do 1.7.2015 kedy bol z jeho výkonu podmienčne prepustený, teda bol izolovaný dostatočne dlhú dobu na to, aby ak aj predtým prípadne omamné a psychotropné látky užíval mal dostatok síl na vyvarovanie sa ich užívaniu a i prípadné vyhľadanie odborného poradenstva. Pokiaľ však ani hrozba možného výkonu zvyšku príslušného trestu nebola pre neho dostatočným mementom aby sa vyvaroval protiprávnym konaním, ale naopak pracoval na požívaní omamných a psychotropných látok a logicky tým na pestovaní si závislosti na nich, tak potom so všetkými príslušnými následkami musel byť uzročený a jeho závislosť, ku ktorej mohlo dôjsť len tak, že nepochybne systematicky si musel zadovážovať a konzumovať príslušné látky i mimo toho, čo mu bolo v tomto konaní preukázané, teda ku ktorej mohlo dôjsť len tak, že v zásade i pred odhalením tu stíhaného skutku zrejme porušoval príslušné právne predpisy upravujúce podmienky oprávneného nakladania s nimi, nemôže byť dôvodom na to, aby v jeho prípade súd postupoval podľa § 48 ods. 4 vety druhej Tr. zák..

V záverečnej reči navrhol prokurátor OP Stará Ľubovňa, okrem iného, uložiť obžalovanému ochranné liečenie v zmysle znaleckého posudku O.. A.. Tento návrh nijako nešpecifikoval čo do konkrétneho typu liečenia a jeho zamerania. Z posudku podaného O.. A. vyplýva, že táto odporúča potrebu psychiatrickej liečby obžalovaného, keďže z psychologického hľadiska boli identifikované u neho znaky svedčiace pre nadužívanie, závislosť od psychoaktívnej látky. Z pohľadu súdu uvedené vyjadrenie znalca z odboru psychológie, ktorým je O.. A., treba ponímať ako odporúčanie pre ďalšie skúmanie danosti podmienok na uloženie príslušného ochranného liečenia - ochranné liečenie, navyše psychiatrické, nemôže logicky byť nariadené na základe návrhu znalca z iného, než príslušného odboru. Pritom v znaleckom posudku M. Y. je jednoznačne konštatované, že menovaná znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria, neodporúča uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie, hoci z medicínskeho hľadiska by bolo vhodné, ale pre negatívny postoj obžalovaného k liečbe ho nedoporučuje uložiť, nakoľko by nespĺnilo svoj účel, pričom uvedené skutočnosti náležite znalkyňa dňa 4.6.2018 bližšie ozrejmla na hlavnom pojednávaní, kde poukázala na komplexný spôsob vykonávania liečenia, na to, že ak by obžalovaný zmenil svoj postoj tak ho len doporučuje - nič v tomto smere však nebolo v konaní preukázané, teda, že by nastali také vnútorné pochody na strane obžalovaného, v dôsledku ktorých by v súčasnosti dané zistenie znalkyne o tom, že liečenie by za súčasného stavu a priori nespĺnilo účel pre

jeho negatívny postoj k nemu, na základe čoho by potom bolo možné o prípadnom uložení ochranného liečenia uvažovať. Súd teda ochranné psychiatrické protitoxikomanické liečenie obžalovanému neuložil a uvedený návrh prokurátora zamietol, pričom okrem vyššie uvedených skutočností má súd za to, že je vyslovene nevhodné za súčasne zisteného stavu, kedy príslušná znalkyňa konštatuje už teraz, že liečenie by účel nespĺnilo, ukladať ho, nariaďovať, vynakladať verejné prostriedky na ňaj a o rok, dva konštatovať to, čo znalkyňa tvrdí už teraz, teda že jeho účel nemožno dosiahnuť a obžalovanému ho následne ukončiť (§ 74 ods. 2 Tr. zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením rozsudku je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.